

[Ingerlise Koefoed]

Jeg er også ked af – det har jeg sagt i udvalget og under et samråd med ministeren – at det, der sker nu, er, at man bevidst eller ubevidst lægger folkebibliotekerne et trin lavere end forskningsbibliotekerne i rigsbibliotekembedet. Jeg mener, at de to væsener er meget, meget vigtige dele af det samlede danske biblioteksvæsen. Det havde været meget væsentligt, om man i et lovforslag som dette havde pointeret ligestillingen og havde fundet frem til nogle ledelsesformer, til et navn, som kunne vise, at sådan var tingene, at man havde pointeret, at den ligestilling er vigtig, at den stadig væk eksisterer, og at intet biblioteksvæsen her i landet er overordnet det andet.

Ministerens har – jeg må ikke citere fra udvalgene – i udvalget givet udtryk for en forståelse for synspunktet om i hvert fald i navnet at fortælle og pointere, at dette er et sted, hvor man arbejder med målsætning, med udvikling af såvel folke- som forskningsbiblioteker. Man bevarer gudskelov en del af den meget kyndige arbejdskraft fra Bibliotekstilsynet. Jeg har opfordret til, at man bruger den viden, den sagkundskab og den styrke, der ligger hos den arbejdskraft.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal blot i anledning af fru Ingerlise Koefoeds indlæg her understrege, at selv om der i lovforslaget lægges op til en nedlæggelse af Bibliotekstilsynet, er der jo tale om, at de væsentlige opgaver, som Bibliotekstilsynet varetager i dag, og som det fortsat skal varetage, vil blive varetaget i det nye fællesorgan.

Jeg vil gerne her bekræfte, at i den samling og samordning, der skal ske af de to hidtidige virksomheder, vil vi i Kulturministeriet lægge afgørende vægt på, at der bliver tale om ligeværdige partnere, idet det er helt naturligt at understrege, at det selvfølgelig er lige vigtigt, lige værdigt, hvad enten der tales om forskningsbiblioteksverdenen eller folkebiblioteksverdenen. Jeg er ganske sikker på, at sådan vil den nye ledelse også se på det, når tingene i den kommende tid skal forhandles på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om museer m.v.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).

(Fremsat 12/1 89. Første behandling 26/1 89. Betænkning 11/5 89).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Det er godt, at vi herinde kan strides, men endnu bedre er det, når vi kan enes og mødes om fornuftige løsninger. Jeg synes, at det er sket med hensyn til loven om museer.

Men når sandt skal siges, var det fem minutter over tolv eller i det mindste fem minutter i tolv, at det lykkedes at finde sammen om nogle fornuftige løsninger. Det er ikke specielt for museumsloven, det gælder for mange andre love. Men det gælder altså også for denne lov, at det var i sidste øjeblik, at vi fandt sammen og fandt sammen i stor hast.

Det er måske ikke mindst på den baggrund, at der fra museumsfaglig side har kunnet rejses nogle spørgsmål om et par områder, specielt spørgsmålet, om det økonomiske løft, som ligger i loven, som den nu ser ud, er så permanent, som jeg ikke mener der kan være tvivl om det er. Men for at få denne sag præciseret og endeligt på plads vil jeg bede om at få en fornyet udvalgsbehandling. Når vi alligevel skal have en ny udvalgsbehandling, vil jeg bede om, at vi og-

[Søren Hansen]

så tager spørgsmålet om vedtægtsgodkendelsen for de enkelte museer op.

Det er sådan, at det indtil videre har været op til Museumsnævnet at træffe denne beslutning. Den er nu om ikke lagt helt ud så i et vist omfang lagt ud, sådan at det alene er et spørgsmål om at udtale sig om den del af vedtægterne, som drejer sig om at præcisere museets opgaver. Jeg synes nok, at der kan være et behov for, at vi overvejer, om ikke det bør føres tilbage, sådan at det bliver en egentlig godkendelsesprocedure, der ligger hos Museumsnævnet, netop når det drejer sig om opgavefordelingen.

Det må være vores samlede opgave og ønske, at vi undgår overlapninger, at vi til gengæld sørger for, at alle områder dækkes rimeligt ind, og at der derfor også må være en afgrænsning mellem, hvad det enkelte museum tager sig på og har af opgaver i forhold til de andre museer. Denne lille krølle beder jeg om at vi også får lejlighed til at kigge en ekstra gang på.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til ministeren og til regeringspartierne for de forhandlinger, vi har haft om museumsloven. De kom, som hr. Søren Hansen sagde, lidt sent i gang, men de kom da i gang, og det er det vigtigste.

Jeg er meget tilfreds med, at der blev rettet op på nogle af de svage ting i forslaget. Jeg er glad for, at man har fundet ud af at sætte lidt ekstra penge på statens tilskud. Jeg er glad for, at der er kommet nogle flere penge til Louisianamuseet, og for, at de samarbejdende museer får de samme tilskudsmæssige forhold, som de havde under den forrige lov. Jeg er tilfreds med, at ministeren i løbet af ganske kort tid vil komme med en udbygningsplan for Statens Museum for Kunst.

Men, som hr. Søren Hansen sagde, er det også gået stærkt, og efter at jeg har haft lejlighed til at se betænkningen på tryk, er jeg kommet i tvivl om et par ting, som jeg godt vil have lov til at spørge ministeren om. Hvis ministeren ikke kan svare på det hele nu, kan vi tage det op under udvalgsbehandlingen.

Jeg er gået ud fra som givet, at det rammeløft på 3 mio.kr., der er tale om, er et reelt rammeløft, som følger med i årene fremover, og ikke en engangsbevilling for 1990. Jeg vil godt have at vide, om ministeren deler den opfattelse.

Jeg er gået ud fra, at den efterregulering på ca. 4 mio. kr., som tilkommer museerne for 1989, er denne lov uvedkommende, og at kommunerne, museerne, får reguleringen for 1989 udbetalt i 1990. Men hvad sker der efter 1990? Hvad sker der for året 1991 og fremover? Er disse 4 mio. kr. med inde i beregningerne, eller er de faldet ud? Hvis det sidste er tilfældet, er der jo i virkeligheden næppe tale om det rammeløft, som vi har regnet med.

Jeg vil godt spørge, hvordan man regulerer de nye § 13-museer, og godt vide noget om, hvad ændringen af Statens Museumsnævns arbejdsområde og kompetence betyder budgetmæssigt. Vi har forstået under forhandlingerne, at der ikke helt kan spares det samme på Statens Museumsnævn, som man havde regnet med, men jeg vil godt se et tal for, hvad det er, man stadig regner med at spare, hvis man regner med at spare noget i Museumsnævnet. I den forbindelse vil jeg – ligesom hr. Søren Hansen – også bede om, at vi lige får set på Statens Museumsnævns mulighed for også fremover at godkende de enkelte museers vedtægter.

Så vil jeg bede om, at vi i betænkningen får et rettet økonomisk bilag med overslag også over budgetårene, og jeg ville vel også gerne have en oversigt over, hvad tilskudsformerne kommer til at betyde gennemsnitligt for museumsbudgetterne. Men alt det kan vi jo tale videre om.

Jeg er selvfølgelig interesseret i at høre nogle af ministerens svar nu, men vi går videre med det, når vi får det tilbage i udvalget.

Helge Sander (V):

Selv om der her i slutfasen kan være nogle små uklarheder, synes jeg også, der er grund til at glæde sig over en fornuftig lov, som vi har fået strikket sammen her i den sidste ende. Vi er i hvert fald meget tilfredse med, at vi har bevaret den del af det, som har med fornyelsen at gøre, bl.a. Museumshøjskolen, de 4 nye museer og også, som kulturudvalgsformanden understregede det, udbygningen af Louisiana.

Det er også tilfredsstillende ud fra en overordnet økonomisk betragtning, at vi har fået den variable statstilskudsordning med ind i billedet, således at vi nogenlunde ved, hvad vi har at rette os efter, når det gælder selve budgetteringen her i huset. Men selv om vi har fået denne overordnede, bedre styring, vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at der godt kan

[Helge Sander]

blive økonomiske problemer fremover, og det er faktisk set i et positivt lys, for i dag er der kommet 4 nye museer med ind under ordningen, og de har ventet i lang tid, så det er særdeles fortjent. Men vi ved også godt, at der står 2-3-4 – ja, måske 5 nye museer, som også gerne vil statsanerkendes og dermed få del i de økonomiske midler.

Derfor kan jeg ikke lade være med at tænke på, om det ikke var muligt at analysere hele museumsområdet. Det kunne jo godt være, at der var steder, hvor man kunne foretage en udskillelse, en nedlæggelse eller måske i hvert fald et samarbejde mellem museerne, således at vi fik mest muligt ud af de penge, som vi er enige om skal ofres på dette område. Jeg erkender, at det er et meget vanskeligt område. Jeg vil nødig sætte mig til doms, men Statens Museumsnavn har klaret så mange andre opgaver. Måske kunne vi også her bede dem om at analysere hele dette område kritisk.

Men alt i alt har vi altså en museumslov, som formentlig ikke undergår ret mange flere ændringer, selv om vi skal have den tilbage til fornyet udvalgsbehandling inden tredjebehandlingen.

Duetoft (CD):

Også jeg skal melde mig i koret af dem, der med tilfredshed har deltaget i forhandlingen med regeringen og ministeren, og skal selvfølgelig også takke for, at det var muligt at få bevæget jo i øvrigt begge parter hen til et kompromis, der kunne blive bredt. Jeg tror, at den stabilitet for museumsverdenen, der nu foreligger, er utrolig væsentlig. Derfor gjorde det mig en lille smule ondt at høre hr. Helge Sanders ordførertale, for jeg synes egentlig, den rummede nogle bemærkninger, der måske igen kunne være med til at skabe usikkerhed i den verden, som vi her forsøger at lave et bredt flertal for.

Det er da muligt, at der langt ude i fremtiden skal ske nogle ændringer, og det er da muligt, at der på det tidspunkt er nogle grundlæggende spørgsmål, der skal tages op til debat, men skal vi ikke nu lade denne museumslov, som der er så bredt et flertal for, fungere i en periode, der gør, at museumsverdenen faktisk kan administrere efter det? Jeg synes ikke, vi allerede nu skal proklamere, at både det ene og det andet skal kulegraves. For det medfører jo bare, at der stadig væk vil sidde nogle, der ikke rigtig ved, hvordan situationen egentlig er.

Derfor vil jeg håbe, at der i hr. Helge Sanders ordførertale var visioner, for visioner er jo altid noget, der enten ikke bliver gennemført eller også ligger så langt ude i fremtiden, at det ikke har nogen praktisk betydning. Jeg håber, det var det, der lå i det, for ellers mener jeg, man er ved at skabe usikkerhed i noget, som ellers er kommet til en lykkelig slutning, ikke mindst fordi ministeren var i stand til at bevæge sig.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Duetoft, at jeg absolut ikke ønsker at skabe usikkerhed – slet ikke. Men jeg følte bare, at det var naturligt, at jeg, samtidig med at jeg glædede mig over, at der kom nye ting til – hvilket vi ved er ensbetydende med udgifter – også gjorde opmærksom på, at det var noget, vi var opmærksom på, og at det i det lange løb kunne få konsekvenser.

I øvrigt kan jeg sige, at jeg til fulde forstod den tale, hr. Duetoft holdt personligt til mig, og at jeg er enig.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Tak for de venlige bemærkninger, der er faldet undervejs. Også jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at det blev muligt at tilvejebringe et bredt – endda et meget bredt – forlig vedrørende dette lovforslag. Det er vi alle tjent med, og det er først og fremmest museerne tjent med.

Hr. Søren Hansen kan have ret i, at det var 5 minutter i 12 – eller lidt over, blev der måske oven i købet sagt. Dertil er vel kun at sige: Ja, sådan går det så tit – man får først truffet beslutningen, når man er næsten tvunget til det. Jeg mener til gengæld, at den udformning, lovforslaget vil have, når andenbehandlingen nu er overstået, netop er udtryk for, at vi har indgået et godt kompromis til gavn for museumsverdenen.

Vi har bibeholdt nogle af de væsentlige elementer i det oprindelige lovforslag, og vi har føjet nyt til, som efter min opfattelse – det siger jeg gerne – har været med til at forbedre den samlede ordning.

Jeg synes, det er godt, at vi har været i stand til så bredt at erkende nødvendigheden af at kunne have en vis styring også af museumsområdet. Jeg siger det kun, fordi vi jo alle har haft det problem, at når man uden videre lokalt kunne udskrive regninger til staten – i dette til-

[Kulturministeren]

fælde Kulturministeriet – måtte andre områder, herunder først og fremmest de statslige museer, være med til at finansiere det. Det har været et problem. Det kunne ikke fortsætte i længden, og det mener jeg vi har fundet en rimelig løsning på her, hvor vi altså samtidig har været i stand til at løse nogle problemer, som klart også var indeholdt i det eksisterende lovforslag.

Det har bl.a. medført et rammeløft, og jeg forstod, at både hr. Søren Hansen og fru Ingerlise Koefoed ønskede det efterset i endnu et udvalgsmøde mellem anden og tredje behandling. Det skal vi fra ministeriets side gerne bidrage til, men jeg kan allerede nu bekræfte, at der er tale om et reelt rammeløft, sådan som vi har aftalt det. Det er der i forhold til de nye ordninger, som vi sætter i kraft allerede nu, godkendelse af nye museer, oprettelse af Museumshøjskolen, ordningen med danekræ og endelig noget, som jo også er en meget vigtig del af vores samlede aftale, nemlig en klar forbedring af Louisiana-museets vilkår, efter at det får 4 mio. kr. stillet til rådighed over en 4-årig-periode, som derefter har givet et samlet rammeløft for museumsloven i almindelighed og for Louisiana specielt.

Jeg tror, vi alle har været enige i, at tiden var inde til at give Louisiana den håndsrækning, som lå i at anerkende den store indsats, som igennem årene har været ydet fra dette sted.

Jeg kan også sige til fru Ingerlise Koefoed, at § 13-museerne fortsat vil være inde under en ordning som den, der var kendt forinden. Nu er der lavet en ny paragraf, der netop hedder § 13, og de museer, der får tilskud såvel fra § 12 som fra § 13, vil også fremover få det.

Når det gælder Museumsnævnet, er det jo rigtigt, at der på ny er lagt nogle opgaver i nævnet, som også vil betyde, at den oprindelig foreslåede reduktion af nævnets virksomhed ikke fuldt ud kan gennemføres. Det er klart, vi må tage højde for, at der nu igen ligger opgaver i nævnet, som de nødvendigvis også skal have mandskab til at klare.

Jeg forestiller mig, at der bliver tale om en mindre reduktion end den, der oprindelig var foreslået.

I anledning af hr. Helge Sanders spørgsmål vedrørende fremtiden vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er rigtigt, at nok skal vi have den nye lov til at fungere, men at der i øvrigt er grund til

også i fremtiden at se nærmere på hele området, og at vi i hvert fald må være særlig opmærksomme på, med de forpligtelser, staten har, at sikre, at de meget store statslige museer også har rimelige udviklingsmuligheder i fremtiden.

Jeg synes også, det er tilfredsstillende, at vi her har fået slået fast i betænkningen, at jeg nu i finansåret 1990 skal fremlægge en udbygningsplan for Statens Museum for Kunst – en plan, som vi i øvrigt efterfølgende må se hvordan vi er i stand til at finansiere og på hvilket tidspunkt, men at der foreløbig skal udarbejdes en plan mener jeg er en god idé, som jeg gerne prøver at leve op til.

Med disse bemærkninger og med tilsagn om selvfølgelig at ville medvirke under udvalgsbehandlingen, så vi hurtigt kan komme frem til tredje behandling, skal jeg takke for den tilslutning, der har været til lovforslaget.

Søren Hansen (S):

Jeg lyttede meget nøje til ministerens gennemgang af alle de områder, som ville blive reguleret i fremtiden, men jeg hørte ikke, at ministeren sagde noget om de 3 mio. kr., der senere blev til 3 ½ mio. kr., og de 4 mio. kr., der er afsat til efterregulering.

Jeg beder heller ikke om noget svar endnu, jeg siger bare, at det specielt var på de punkter, der var lidt usikkerhed, som vi gerne ville søge afklaret, og kan det ikke ske her – det har vi fuld forståelse for at det ikke kan – så i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 178: